

РЕШЕНИЕ

№ 3632

гр. София, 04.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Красимира Проданова

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2743** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Проданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал.1, изр. II-ро от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на Столичната дирекция на вътрешните работи против решение от 12.02.2021 г., постановено по НАХД № 11629/2020 г. на СРС, наказателно отделение, 104-ти с-в, с което е отменен електронен фиш серия № 2717348/28.04.2019 г., с който на Х. Х. Г.- законен представител на [фирма] на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движени по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 400 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 2, във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Касаторът твърди, че решението е постановено в нарушение на материалния закон. Счита за неправилни изводите на районния съд, че на юридическо лице не може да се налага „глоба“ като административно наказание. В този смисъл излага, че въззивният съд необосновано и повърхностно е тълкувал разпоредбата на чл. 83 ал.1 от ЗАНН, без да извърши задълбочен анализ на разпоредбите на чл. 189 ал.4 от ЗДвП и следващите, регламентиращи редът за издаване на електронните фишове. Искането от съда е за отмяна на оспореното решение. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация, Х. Х. Г.- законен представител на [фирма], не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна. Административен съд София-град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл. 348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл. 218, ал.1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна.

Разгледана по същество, е основателна.

От фактическа страна, районният съд е установил, че Х. Х. Г. е законен представител на [фирма], което дружество е собственик на л.а. „Шкода Суперб“ с рег. [рег.номер на МПС] . На 28.04.2019 г. в 15:00 ч., автомобилът се движел в [населено място], по Софийски околовръстен път с посока на движение от пътен възел „Бр. Б.“ към [улица]. До бензиностанция „Ш.- Б.“ е заснет с техническо средство - стационарна система „SITRAFFIC E. 400. Системата заснела и записала скоростта, дата и час, както и регистрационния номер на автомобила. Измерената скорост на движение е 116 км/ч. Ограничението за скоростта на МПС е 80 км/ч., въведено с пътен знак В26. Изготвен е снимков материал. След като е установен собственикът на автомобила, е издаден електронен фиш срещу Х. Х. Г., законен представител на [фирма]. В 14- дневен срок от връчване на ЕФ, санкционираното лице не е предоставило в СДВР писмена декларация с данни за това, че друго лице е управлявало автомобила и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство.

Гореописаната фактическа обстановка въззивният съд е приел за установена въз основа на приобщени по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства. Същите съдят е възприел в цялост като съответни и безпротиворечиви. От свидетелството за регистрация на автомобила е установил, че [фирма] е собственик на автомобила към процесната дата.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, решаващият съд е обосновал извод, че при издаването на електронния фиш са допуснати съществени нарушения на материалния закон. Посочил е, че като е наложил „глоба“ за нарушение, за което следва да се ангажира безвиновната отговорност на юридическото лице, то административнонаказващият орган е наложил недопустимо по този закон наказание. С тези мотиви решаващият състав на СРС е намерил ЕФ за незаконосъобразен и го е отменил.

Решението е неправилно.

Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП установява пределна скорост на движение в населените места и извън тях според вида на пътя и категорията на превозното средство, а ал. 2 предвижда, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в, ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В конкретния случай по делото е установено, че ограничението на скоростта е 80 км/ч, като процесният автомобил се е движел със скорост от 116 км/ч при горепосоченото ограничение, поради което превишената максимално допустима скорост е с 36 км/ч. Предвид събраните по делото доказателства за техническата изправност на техническо средство за заснемане на нарушения на правилата за движение и приложената разпечатка от заснетия от него видеоклип, установяващи по несъмнен начин, че автомобилът на касатора е преминал със скорост от 116,40 км/ч, при отчетен

толеранс от 3 % - 120 км/ч, с което е превишил допустимата скорост с 36 км/ч, съответно е осъществил административно нарушение, подлежащо на санкциониране на основание чл. 182, ал. 1 ЗДвП - конкретно по т. 4, която в редакцията, действаща към датата на извършване на нарушението - 28.04.2019г., предвижда за превишаване от 31 до 40 км/ч - глоба 400 лв. В конкретния случай е наложена глоба в размер на 400 лева, което означава, че АНО правилно е приложил санкционната норма.

Изводът на въззивния съд, че законово регламентираната процедура по издаване на фиша е опорочена, касационният състав намира за неоснователно. След установяване на собственика на лекия автомобил е издаден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, а касаторът по справката за собственост е посочен като лице, законен представител на юридическото лице – фирма [фирма], собственик на процесния автомобил. В случая отговорността на касатора е допустимо да бъде ангажирана за описаното в ЕФ административно нарушение. След обективизирането на нарушението, въз основа на постъпили и обработени данни за нарушение от автоматизирано техническо средство, е установено, че МПС, при управление на което е осъществено нарушението е собственост на фирма [фирма], а касаторът е законен негов представляващ. Съгласно чл. 189, ал. 4, изр.1, вр. чл. 188, ал. 2 ЗДвП, при извършване на нарушение при управление на превозно средство, собственост на юридическо лице, с електронен фиш може да бъде наложена единствено глоба или на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставено управлението на моторното превозно средство. Следователно касаторът като физическо лице, попада в обхвата на лицата по чл. 188, ал. 2 ЗДвП. Съгласно чл. 189, ал. 5 ЗДвП собственикът на превозното средство, при управлението на което е извършено нарушението, разполага с две възможности - в 14- дневен срок от получаване на електронния фиш да заплати глобата или да предостави в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 от същата разпоредба за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира. В разглеждания случай такива данни не са посочени нито по реда на чл. 189, ал. 5 ЗДвП, нито във въззивното производство. Обстоятелството, че фирмата, собственик на автомобила, се представлява от касатора, не води до незаконосъобразност на електронния фиш, доколкото може да бъде санкциониран за процесното нарушение.

В хода на производството не е установено по допустим процесуален ред, че друго лице е управлявало автомобила по време на извършване на нарушението. Касаторът не е посочил лице или лица, на които в качеството си на законен представител на дружеството е предоставил управлението на МПС към този момент. Разпоредбата на чл. 188, ал. 2 ЗДвП в ЕФ индивидуализира отговорността на лицето като собственик, което обстоятелство се съдържа в процесния ЕФ и като качество на наказаното лице. По изложените съображения, обжалваното решение ще следва да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което електронният фиш да бъде потвърден като законосъобразно издаден.

При този изход на спора и на основание чл.63, ал.3, вр. ал.5 ЗАНН, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на касатора следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК Административен съд София - град,
XVII-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 12.02.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение,
104-ти състав по н.а.х. дело № 11629/2020 г.

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с
автоматизирано техническо средство или система, серия К, № 2717348, издаден от
СДВР.

ОСЪЖДА Х. Х. Г. - законен представител на [фирма] да заплати на СДВР
юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.